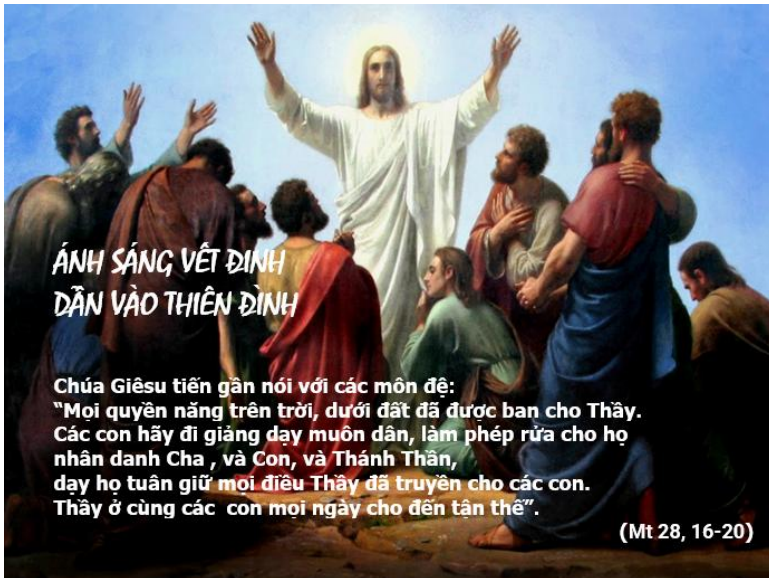

Bài 20 ÁNH SÁNG VẾT ĐÍNH DẪN VÀO THIÊN ĐÌNH

Chúa Giêsu tiến gần nói với các môn đệ:
"Mọi quyền năng trên trời, dưới đất đã được ban cho Thầy.
Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ
nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần,
dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con.
Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế".

(Mt 28, 16-20)

Giai thoại dân gian kể rằng: Ngày xưa, ở một làng nhỏ dưới chân núi, có một chàng trai nghèo nhưng hiền lành, chuyên giúp người trong cơn hoạn nạn. Một lần kia, khi giặc tràn về, chàng can đảm đứng ra che chở cho dân làng và bị thương nặng. Máu từ vết thương nhỏ giọt xuống đất, nhưng lạ thay, cứ tối trời, nơi ấy phát ra những **đốm sáng** như đom đóm. Dân làng kể lại rằng, ánh sáng ấy không tắt, mà mỗi đêm lại sáng hơn, dẫn đường cho họ lên núi tránh giặc. Rồi một hôm, ánh sáng ấy bỗng vút lên cao, cuốn hút chàng trai ấy lên chốn mộng lung, mở ra một lối đi huyền diệu dẫn chàng vào **cõi trời**. Từ đó, dân làng tin rằng: **vết thương của tình yêu có thể hóa thành ánh sáng, soi đường cho con người vượt qua bóng tối và bước vào cõi Thiên Đường**.

Lịch sử các Thánh Tử Đạo Việt Nam kể về ngày tử đạo của Cha Anrê Trần An Dũng Lạc: Sau tiếng chiêng truyền lệnh, đầu ngài rơi xuống đất. Bồn đạo xông vào thấm máu, nhổ hết cò, lấy cả đất dính máu, như muốn giữ lại từng giọt chứng nhân đức tin. *Nhiều người chứng kiến thấy một con chim trắng lớn bay lượn trên đầu các ngài lúc hành quyết*, như dấu chỉ Thánh Thần hiện diện. **Máu tử đạo thấm đất, ánh sáng từ trời soi xuống**, và cộng đoàn nhận ra: *từ thương tích, niềm tin bùng sáng; từ hy sinh, Hội Thánh được đỡ nâng*.

Hai câu chuyện – một từ dân gian, một từ thánh tích – cùng gặp nhau ở một điểm khởi mở niềm tin: nơi Đức Kitô, những vết đinh không biến mất, nhưng trở thành ánh sáng vinh quang. **Ánh sáng phát sinh từ thương tích**. Ánh sáng ấy không chỉ soi cho một người, mà còn mở ra con đường cho cả cộng đoàn. Và nơi Đức Kitô, những vết đinh Phục Sinh chính là **ánh sáng dẫn vào Thiên đình**, rồi tiếp tục **dẫn đường cho Hội Thánh** trong hành trình sứ mạng của mình.

I- ÁNH SÁNG TỪ THƯƠNG TÍCH

Ánh sáng phát ra từ thương tích soi cho các môn đệ thấy rằng thập giá không phải là thất bại, mà là khởi đầu vinh quang.

Máu đào thấm đất quê mình,
Bồ câu bay lượn hiền linh Thánh Thần.
Niềm Tin bùng sáng huy hoàng,
Thăng Thiên mở lối cộng đoàn vững kiên.
Máu đào Thánh Tử tưới nhuần,

Dẫn đưa Hội Thánh vào miền vinh quang.
Chói chan ánh sáng dẫn đường,
Soi đời tín hữu yêu thương thấm tình
*Ánh sáng từ những vết đinh
dẫn ta vào cõi Thiên đình vinh quang*

Kể lại cho ông Thêôphilê, Sách Tông đồ Công vụ trong **Bài Đọc I xác nhận vai trò của Thánh Thần Chúa**. Dưới sự hướng dẫn của Thần Khí Chúa, Chúa Giêsu chọn những môn đệ đến nghe hành trình sắp tới của Người. Người cho biết sau khổ nạn, Người vẫn còn sống, và như đã hứa, Người sẽ về với Chúa Cha. Các ông sẽ **chịu phép rửa trong Thánh Thần**. Chúa Giêsu lên trời nhưng vẫn mang theo dấu thương tích Phục Sinh. Những vết đinh không biến mất, mà trở thành bằng chứng tình yêu:

“Hỡi Thêôphilê, trong quyển thứ nhất, tôi đã tường thuật tất cả những điều Đức Giêsu đã bắt đầu làm và giảng dạy, cho đến ngày Người lên trời, sau khi căn dặn các Tông đồ, **những kẻ Người đã tuyển chọn dưới sự hướng dẫn của Thánh Thần**. Sau cuộc thương khó, **Người đã tỏ cho các ông thấy Người vẫn sống**, với nhiều bằng chứng Người đã hiện ra với các ông trong khoảng bốn mươi ngày và đàm đạo về Nước Thiên Chúa. Và trong một bữa ăn, **Người đã ra lệnh cho các ông chớ rời khỏi Giêrusalem, nhưng hãy chờ đợi điều Chúa Cha đã hứa**. Người nói: “Như các con đã nghe chính miệng Thầy rằng: Gioan đã làm phép rửa bằng nước, **phần các con, ít ngày nữa, các con sẽ chịu phép rửa trong Thánh Thần**”.

Vậy các kẻ có mặt hỏi Người rằng: “Lạy Thầy, có phải đã đến lúc Thầy khôi phục Nước Israel chăng?” Người bảo họ rằng: “Đâu phải việc các con hiểu biết thời gian hay kỳ hạn mà Cha đã ấn định do quyền bính Ngài. Nhưng **các con sẽ nhận được sức mạnh của Thánh Thần ngự xuống trên các con, và các con sẽ nên chứng nhân cho Thầy tại Giêrusalem, trong tất cả xứ Giuđêa và Samaria, và cho đến tận cùng trái đất**”. Nói xong, Người được cất lên trước mắt các ông, và một đám mây bao phủ Người khuất mắt các ông.

Đang khi các ông còn ngược mắt lên trời nhìn theo Người đang xa đi, thì bỗng có hai người mặc áo trắng đứng gần các ông và nói rằng: “Hỡi người Galilê, sao các ông còn đứng nhìn lên trời? Đức Giêsu, Đấng vừa lìa các ông mà lên trời, sẽ đến cùng một thể thức như các ông đã thấy Người lên trời”. (Cv 1, 1-11)

Tên trộm lành thế mà khôn ngoan. Hẳn khiêm cung xin Chúa: “Khi nào ông về trời, xin hãy nhớ đến tôi cùng”. Huống chi toàn dân cũng đang mong đợi được như vậy, mà không reo mừng cất tiếng hoan ca. Hoan ca vì Chúa đã chiến thắng tử thần. Hoan ca vì Thiên Chúa đã hạ kẻ kiêu căng: “*Thế gian coi thập giá là dấu chỉ của nguyên rửa, là ô nhục, là điên rồ, thì Thiên Chúa đã chọn để hạ nhục kẻ khôn ngoan, hạ nhục những kẻ hùng mạnh, hầu không một phàm nhân nào dám tự phụ trước mặt Người*”. Nhờ cái chết của Đức Ki-Tô, thập giá đã thay đổi ý nghĩa, trở thành mặc khải về Tình Yêu. **Thánh-Vịnh Đáp Ca** là tiếng reo mừng khi Chúa lên trời, chính là tiếng reo ca ngợi ánh sáng phát sinh từ thương tích:

[2] Muôn dân, nào hãy reo hò!

Vỗ tay mừng Chúa, hoan hô đi nào!

[3] Vì Người là Đấng Tối Cao,
Là Vua khả ury lớn lao nhất trần.

[6] Khi Người ngự đến vinh-quang,
Muôn dân rộn-rã hô vang reo hò,
Khi Người cất tiếng vọng ra,
Khắp nơi vang dội tù-và rúc lên.

[7] Hãy cao tiếng hát vang rền!
Kính mừng Thiên-Chúa, ngợi khen Danh Người!
Hãy đàn vang rộn khắp nơi!
Kính mừng Thượng-Đế, Danh Người vinh-quang!

[8] Chúa là Vua cả trần-hoàn,
Hãy dâng lên Chúa tiếng đàn du-dương!
[9] Chúa hằng thống-trị muôn phương,
Ngự trên thánh-điện thiên-đường uy-nghi.

(Tv 47, 2-3. 6-7. 8-9)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

II- ÁNH SÁNG DẪN VÀO THIÊN ĐÌNH

Ánh sáng từ thương tích không chỉ soi dưới đất, mà còn mở cửa Thiên đình. Vết thương trở thành “chìa khóa” dẫn nhân loại vào sự hiện diện của Thiên Chúa. Đây là **màu nhiệm Thăng Thiên** – *nhân tính được nâng lên, mang theo thương tích, để chúng ta có niềm hy vọng được cùng Người vào vinh quang.*

Ánh quang rực sáng trời cao,
Vết Thương mở lối dẫn vào Thiên cung.
Niềm tin nối kết muôn vùng,
Cộng đoàn tiến bước, tình chung vững bền.

Muôn dân hướng mắt trông lên
Nhìn theo bóng Chúa Thăng Thiên rạng ngời.
Đức tin cháy sáng không ngại
Đưa hồn tín hữu vượt đời khổ đau.

*Vết đinh ánh sáng tuôn trào
dẫn đưa dân Chúa đi vào Thiên Cung*

Thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Êphêxô trong **Bài Đọc II**, tôn vinh quyền năng tối thượng của Thiên Chúa, làm cho Chúa Giêsu Kitô, từ cõi chết sống lại, lên ngự bên hữu Người và đặt Ngài làm đầu Hội Thánh là thân thể Ngài, với uy quyền vượt trội mọi danh hiệu cả đời này lẫn đời sau. **Đức Kitô mang nhân tính, với dấu đinh vào cung điện Nước Cha.**

“Anh em thân mến, xin Thiên Chúa của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, là Cha vinh hiển, ban cho anh em thần trí khôn ngoan và mạc khải, để nhận biết Người, xin cho mắt tâm hồn anh em được sáng suốt, để anh em biết thế nào là trồng cây vào ơn Người kêu gọi, thế nào là sự phong phú gia nghiệp vinh quang nơi các thánh, và thế nào là quyền năng vô cùng lớn lao của Người đối với chúng ta, là những kẻ tin, **chiếu theo hành động của sức mạnh quyền năng Người**, công việc mà Chúa đã thực hiện trong Đức Kitô, tức là **làm cho Ngài từ cõi chết sống lại, và đặt Ngài ngự bên hữu mình trên trời**, *vượt trên mọi cấp trật, các lãnh thần, quyền thần, dũng thần, và quân thần, vượt trên mọi danh hiệu được xưng hô cả đời này lẫn đời sau*. Chúa khiến mọi sự quy phục dưới chân Ngài, và **tôn Ngài làm đầu toàn thể Hội Thánh là thân thể Ngài**, và là sự sung mãn của Đấng chu toàn mọi sự trong mọi người”. (Ep 1, 17-23)

III- ÁNH SÁNG DẪN ĐƯỜNG CHO HỘI THÁNH

Lễ Chúa Thăng Thiên không có nghĩa là Đức Giêsu lên trời, rồi bỏ dân Người, mà là *Người vẫn mang vết đinh năm dấu toả bùng ánh sáng từ thương tích, dẫn chúng ta vào vinh quang và sai chúng ta đi làm chứng nhân*:

Ánh quang bùng lên trong thương tích,
Dắt dìu Hội Thánh nhắm đích Thiên Đình
Đem Tin Mừng rạng chiếu cõi nhân sinh,
Sáng soi dẫn lối trên hành trình Hy Vọng,
Kiện toàn Hội Thánh lan rộng khắp nơi.

*Ánh sáng từ vết đinh rạng ngời
Dẫn đoàn chiên Chúa bệ ngai Thiên Đình*

Ánh sáng từ vết thương không chỉ dẫn Đức Kitô vào Thiên đình, mà còn soi đường cho Hội Thánh trong sứ mạng của mình. Hội Thánh được sai đi khắp thế giới, mang ánh sáng từ thương tích vào mọi ngõ ngách nhân loại.

Thánh Matthêu công bố trong **Tin Mừng**: *"Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy". "Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế."*

Lời hứa hiện diện của Đức Kitô là bảo chứng: ánh sáng vết đinh vẫn tiếp tục chiếu sáng qua Hội Thánh:

“Khi ấy, mười một môn đệ đi về Galilêa, đến núi Chúa Giêsu đã chỉ trước. Khi thấy Người, các ông thờ lạy Người, nhưng có ít kẻ còn hoài nghi. Chúa Giêsu tiến lại nói với các ông rằng: “Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con và Thánh Thần, giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con. Và đây Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế”. (Mt 28, 16-20)

IV- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Thăng Thiên,

Như ánh sáng từ thương tích các vị tử đạo Việt Nam đã soi rọi cộng đoàn trong đêm tối, xin cho chúng con nhận ra nơi những vết đinh Phục Sinh của Ngài nguồn sáng bất diệt.

Ánh sáng ấy đã dẫn Ngài vào Thiên đình, xin cũng dẫn chúng con vào sự hiện diện vinh quang của Cha.

Ánh sáng ấy đã soi đường cho Hội Thánh giữa bao thử thách, xin tiếp tục dẫn dắt chúng con trong sứ mạng loan báo Tin Mừng.

Như lời Chúa hứa: "*Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế*" (Mt 28,20), xin cho chúng con vững lòng dẫn bước đi tới, để ánh sáng từ thương tích trở thành ngọn đèn dẫn dắt đời sống đức tin, và để Hội Thánh nơi quê hương Việt Nam triển nở, để ánh sáng tình yêu cứu độ được rạng ngời.

Linh hồn tôi ơi,
Người được ơn Người bao la,
Phục Sinh, người được thăng hoa trong Người.
Giêsu Thầy dạy muôn đời,
Tuy về Thiên Quốc chẳng rời trần gian
Cho người đặc sủng chứa chan
Mùa xuân hằng cửu vinh quang Nước Trời.

*Con mang thập giá theo Ngài,
Con nay chẳng sợ đường dài gian nan.
Từ nay con chẳng cô đơn
Con không sợ hãi chẳng còn thở than
Con nay mừng rỡ hân hoan,
Nhận ra Thánh Giá hồng ân diệu huyền.*

- Vinh danh Thiên Chúa uy quyền!
Con xin làm bánh tinh tuyền không men.
Dầu cho triu nặng đêm đen,
Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng.
Dầu cho đông tổ phũ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần.

- Xưa nay con đã bao lần,
Con đi lạc lối không cần biết Cha,
Lời cha vẫn để cho qua,
Đường Cha con đã tránh xa vội vàng.
Cậy trông Thiên Chúa vĩnh hằng,
Ngài thương đoái đến, khoan hồng thứ tha.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần.

<https://youtu.be/HRrAO94ukRs>

Ben. Đỗ Quang Vinh